

Det tilkommer den nationale domstol at efterprøve, om indholdet af det indledende processkrift i tilstrækkelig grad gør det muligt for sagsøgte at gøre sine rettigheder gældende, eller om det påhviler afsenderen at afhjælpe den manglende oversættelse af et uundværligt bilag.

- 2) Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at den omstændighed, at adressaten for et forkyndt dokument i forbindelse med udøvelsen af sin erhvervsmæssige virksomhed har indgået en kontrakt med sagsøgeren, hvori det er blevet aftalt, at skriftvekslingen skal foregå på afsenderstatens sprog, skaber ikke en formodning for kendskab til sproget, men er et indicium, som domstolen kan tage hensyn til i forbindelse med sin efterprøvelse af, om adressaten forstår afsenderstatens sprog.
- 3) Artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1348/2000 skal fortolkes således, at adressaten for et indledende processkrift, som er blevet forkyndt, under alle omstændigheder ikke kan påberåbe sig denne bestemmelse med henblik på at nægte at modtage bilag til et dokument, som ikke er affattet på modtagerstatens sprog eller et af afsenderstatens sprog, som adressaten forstår, når han i forbindelse med udøvelsen af sin erhvervsmæssige virksomhed har indgået en kontrakt, hvori han har aftalt, at skriftvekslingen skal foregå på afsenderstatens sprog, og bilagene dels vedrører nævnte skriftveksling, dels er affattet på det aftalte sprog.

(¹) EUT C 56 af 10.3.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. maj 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-39/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 89/48/EØF — anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed — national lovgivning anerkender ikke eksamensbeviser, der giver adgang til erhvervet som hospitalsfarmaceut — manglende gennemførelse af direktivet)

(2008/C 158/08)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og R. Vidal Puig, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse af Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT L 19, s. 16) for så vidt angår erhvervet som hospitalsfarmaceut.

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, idet det ikke har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre dette direktiv for så vidt angår erhvervet som hospitalsfarmaceut.

- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 14.4.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 8. maj 2008 — Ecotrade SpA mod Agenzia delle Entrate — Ufficio di Genova 3 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Genova — Italien)

(Forenede sager C-95/07 og C-96/07) (¹)

(Sjette momsdirektiv — omvendt betalingspligt — ret til fradrag — præklusionsfrist — fejl ved regnskabet og angivelse vedrørende transaktioner, der er undergivet ordningen for omvendt betalingspligt)

(2008/C 158/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ecotrade SpA

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Genova 3

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Commissione tributaria provinciale di Genova — fortolkning af artikel 17, 18, stk. 1, litra d), 21, stk. 1, og 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — ret til fradrag af indgående moms — nationale bestemmelser, som betinger udøvelsen af fradragsretten af iagttagelse af en forældelsesfrist på to år

Konklusion

1) Artikel 17, artikel 18, stk. 2 og 3, og artikel 21, stk. 1, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, er ikke til hinder for nationale bestemmelser, der indfører en præklusionsfrist for udøvelse af fradragsretten som den, der er genstand for hovedsagen, for så vidt som ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet er iagttaget. Effektivitetsprincippet er ikke tilsidesat, blot fordi afgiftsmyndigheden med hensyn til opkrævningen af den ubetalte merværdiafgift råder over en længere frist end den, der er tillagt de afgiftspligtige personer med henblik på udøvelsen af deres fradragsret.

2) Artikel 18, stk. 1, litra d), og artikel 22 i sjette direktiv 77/388 er imidlertid til hinder for en praksis med hensyn til berigtigelse af angivelser og opkrævning af merværdiafgift, som sanktionerer en tilsidesættelse — som den, der er tale om i hovedsagerne — af dels de forpligtelser, der følger af de formaliteter, der er fastsat i national lovgivning i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, litra d), dels de regnskabs- og angivelsesforpligtelser, der følger af henholdsvis direktivets artikel 22, stk. 2 og 4, ved at nægte adgang til fradragsret ved anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt.

(¹) EUT C 117 af 26.5.2007.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 8. maj 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-233/07) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — beslutning 2001/720/EF — undtagelse vedrørende rensning af byspildevand fra byområdet Estoril-kysten — tilsidesættelse af nævnte beslutnings artikel 2, 3 og 5)

(2008/C 158/10)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og P. Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Fernandes og M.J. Lois, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2, 3 og 5 i Kommissionens beslutning af 8. oktober 2001 om en undtagelse til Portugal med hensyn til rensning af byspildevand i byområdet Estoril-kysten (EFT L 269, s. 14)

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 3 og 5 i Kommissionens beslutning 2001/720/EF af 8. oktober 2001 om en undtagelse til Portugal med hensyn til rensning af byspildevand i byområdet Estoril-kysten, idet den

— i badesæsonen ikke som minimum har underkastet byspildevand fra byområdet Estoril-kysten en videregående primær rensning og desinfektion, inden det ledes ud i havet, i henhold til beslutningens artikel 2,

— uden for badesæsonen ikke som minimum har underkastet byspildevand fra byområdet Estoril-kysten en primær rensning, inden det ledes ud i havet, i henhold til beslutningens artikel 3, og

— har ladet udledningen af byspildevand fra byområdet Estoril-kysten påvirke miljøet negativt.